

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce: X. X., nar. X.
toho času ve Věznici X.
zastoupen JUDr. Vladimírem Dvořáčkem, advokátem
sídlem Sokolovská 32/22, Praha 8

proti

žalované: Vězeňská služba, Vazební věznice a ústav pro výkon
zabezpečovací detence Praha Pankrác
sídlem Soudní 988/1, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 5. 2024, č. j.: VS-113253/ČJ-2024-800232

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Identifikace projednávané věci

1. Žalobce se žalobou došlou Městskému soudu v Praze dne 25. 7. 2024 domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ze dne 28. 5. 2024, č. j. VS-113253/ČJ-2024-800232 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým vedoucí oddělení výkonu trestu žalované (dále jen „žalovaná“, jak je obecně nazýván i správní orgán 1.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

stupně, nemá-li rozlišení význam pro kontext odůvodnění) zamítla žalobcovu stížnost proti rozhodnutí speciálního pedagoga žalované ze dne 22. 5. 2024 sp. zn. VS -113253/Čj-2024-800232 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“) o uložení kázeňského trestu žalobci.

Stručný obsah správního spisu

2. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovanou vyplývá, že žalobce dne 23. 6. 2023 podal vysvětlení pověřenému orgánu žalované por. Mgr. T. B., v němž podrobně popsal, že dne 16. 6. 2023 při návštěvě civilního zdravotnického zařízení vyzvedl na toaletě mobilní telefon, který mu tam po předchozí domluvě připravila jeho družka L. W., a pronesl ho do objektu žalované (kde byl toho času umístěn k výkonu trestu), kde ho uschoval. Žalobce uvedl, že popsané jednání naplánoval a zrealizoval proto, aby poukázal na laxnost eskortních příslušníků žalované, o níž věděl z předchozí zdravotní eskorty, žalobce předpokládal, že po prokázání závadného jednání eskortních příslušníků žalované bude přemístěn do jiné věznice, přičemž by byl nakloněn k převozu do Vazební věznice Praha Ruzyně, jelikož tam shání automechanika a on by byl na tuto pozici vhodný kandidát. Dne 28. 6. 2023 žalobce po provedeném vyšetřování na oddělení prevence a stížností nejprve s dobrovolným vydáním mobilního telefonu otálel, např. žádal o přemístění do jiné věznice, později stejného dne mobilní telefon dobrovolně vydal, jak vyplývá z úředního záznamu ze dne 28. 6. 2023 a ze záznamu o vydání věci ze stejného dne.
3. Z jednotného záznamového listu vyplývá, že žalobce byl dne 26. 4. 2022 seznámen mimo jiné se svými povinnostmi odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody; výslovně je zde uvedeno, že byl seznámen s restriktivními opatřeními k držení nepovolených předmětů, jako je mobilní telefon.
4. Z úředního záznamu Generální inspekce bezpečnostních sborů (GIBS) ze dne 3. 8. 2023 soud zjistil, že byly prověřeny záznamy telefonních hovorů mezi žalobcem a L. W. ze dnů 16. 6. 2023 a 17. 6. 2023. Vyplývá z nich, že žalobce s L. W. v předmětné době mimo jiné hovořili o dveřích do koupelny, o držáku na toaletní papír, o předání vzkazu, o kamerách na chodbě.
5. Ve správním spisu je dále založen úřední záznam GIBS ze dne 4. 9. 2023, v němž jsou uvedeny údaje o uskutečněném telekomunikačním provozu předmětného mobilního telefonu, kde byla dne 16. 6. 2023, již v čase po návratu žalobce do objektu žalované, aktivována předplacená karta Vodafone CZ. Prověřovány byly i údaje ze SIM karty registrované na L. W.
6. Dne 5. 9. 2023 podal žalobce k věci vysvětlení orgánům GIBS, do detailu popsal naplánování a realizaci převzetí mobilního telefonu za pomoci svojí družky a jeho následné pronesení a uschování v objektu žalované dne 16. 6. 2023. Své jednání odůvodnil snahou upozornit na porušování předpisů dozorcí.
7. Dne 6. 9. 2023 podala vysvětlení orgánům GIBS žalobcova družka L. W., popsala telefonickou domluvu s žalobcem a následné umístění mobilního telefonu na toaletu zdravotnického zařízení dle domluvy s žalobcem dne 16. 6. 2023.
8. Dne 8. 9. 2023 podala vysvětlení orgánům GIBS paní V. V., která jako kamarádka žalobcovu družku do zdravotnického zařízení dne 16. 6. 2023 doprovázela. Uvedla, že o záležitosti s mobilním telefonem nevěděla a ničeho si nevšimla.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

9. Dne 26. 1. 2024 byl učiněn por. Mgr. T. B. záznam o kázeňském přestupku, v němž je žalobce shledán podezřelým z jednání, které mu bylo následně vytčeno v prvostupňovém rozhodnutí (viz bod 11 tohoto rozsudku). V úředním záznamu je uvedeno, že byl učiněn na základě vlastního zjištění a vyhodnocení spisového materiálu GIBS.
10. Ve správním spisu je založen i úřední záznam ze dne 22. 4. 2024, z něž vyplývá, že po zahájení kázeňského stíhání žalobce tvrdil, že vnesení mobilního telefonu bylo předem domluveno s por. Mgr. T. B. K tomu jsou ve správním spisu založeny výpisy (přepisy) sms zpráv mezi por. Mgr. T. B. a L. W., a to v rozmezí od 26. 4. 2023 do 3. 9. 2023. Vyplývá z nich, že L. W. mimo jiné zprostředkovávala komunikaci mezi žalobcem a por. Mgr. T. B., například vyřizovala vzkaz o balíčku, ptala se, zda se má žalobce znovu objednat k lékaři či zda může počítat s „popostrčením“ žádosti o přemístění. V přepsaných sms zprávách není uvedeno nic, co by ukazovalo na povědomí por. Mgr. T. B. o vyzvednutí a pronesení mobilního telefonu do objektu žalované dne 16. 6. 2023. Ve spisu je založeno čestné prohlášení L. W. ze dne 18. 4. 2024, v němž prohlašuje, že s por. Mgr. T. B. telefonicky probírali okolnosti ohledně podstrčení mobilního telefonu na toaletu ve zdravotnickém zařízení, řešili typ mobilního telefonu, způsob zabalení, termín eskorty, to vše z důvodu prokázání laxnosti a porušování a nedodržování pracovních postupů eskortními pracovníky žalované. Dále je založeno čestné prohlášení pana J. K. ze dne 18. 4. 2024, který potvrzuje, že byl přítomen telefonickým hovorům L. W. a por. Mgr. T. B. a vyslechl hovory o pronesení mobilního telefonu do věznice při zdravotní eskortě.
11. Výrokem prvostupňového rozhodnutí byl žalobce shledán vinným, že dne 16. 6. 2023 od 9:45 do 10:45 hodin během urologického vyšetření v civilním zdravotnickém zařízení X. v Praze vyzvedl v nestřeženém okamžiku tam specifikovaný mobilní telefon zn. Pelitt Steel, černé barvy, ukrytý na toaletě, který zde po předchozí domluvě umístila jeho družka L. W., ten následně u sebe ukryl a pronesl do objektu žalované a ukryl ho na přesně nezjištěném místě. Žalobce tím porušil ust. § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 169/1999 Sb.“). Podle ust. § 46 odst. 1, 3 písm. g) zákona č. 169/1999 Sb. byl žalobci uložen kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 10 dnů nepodmíněně, a vedle toho byl podle ust. § 46 odst. 1, 3 písm. e) uvedeného zákona uložen kázeňský trest propadnutí věci – předmětného mobilního telefonu.
12. Ve stížnosti žalobce označil důkazy, které jsou založeny ve správním spisu žalované, a namítal, že se přestupku nedopustil, neboť celá věc s provezením mobilního telefonu byla provedena za vědomí zaměstnance prevence, aby se tak upozornilo na laxnost příslušníků eskorty s doložením důkazu – mobilního telefonu pro GIBS. Dále bylo domluveno s por. B. další případné domluvení zdravotní eskorty v podobné věci, toto však bylo následně por. B. odvoláno, jak vyplývá ze sms komunikace. Dle žalobce byla tedy celá věc plánována za vědomí prevence (ba požadavku por. B.). Uvedl, že několik dní před 16. 6. 2023 por. B. upozornil na laxnost eskorty při poslední návštěvě zdravotnického zařízení, proto se domluvili na pronesení mobilního telefonu jako důkazu o hrubém porušení zákona příslušníky žalované. Na to por. B. několikrát telefonicky komunikoval s L. W. ohledně podrobností, a žalobci ještě před 16. 6. 2023 slíbil přeložení do věznice Praha Ruzyně, přičemž ze sms komunikace vyplývá, že se později vymlouval na nemožnost toto zařídit. Žalobce namítl, že pouze splnil, co po něm por. B. žádal.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

13. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že žalovaná neshledala v kázeňském řízení procesní pochybení, dokazování bylo provedeno v dostatečném rozsahu, skutková a právní zjištění správního orgánu 1. stupně jsou správná. K otázce, zda se vytčený skutek stal a zda jej spáchal žalobce, žalovaná nezjistila žádné jiné závěry než ty, které jsou uvedeny v prvostupňovém rozhodnutí. Uvedla, že žalobcem navrhované důkazní prostředky byly v průběhu řízení zohledněny a bylo s nimi v kontextu dalších v prvostupňovém rozhodnutí uvedených důkazních prostředků pracováno, přičemž k doložené SMS komunikaci a čestným prohlášením ze strany žalobce nebylo přihlíženo jako k rozhodujícím důkazním prostředkům. V kázeňském řízení nebyla komunikace ze strany pověřeného orgánu žalované, tedy por. Mgr. T. B., s L. W. rozporována. Rovněž nebyla vzhledem k postavení por. Mgr. T. B. jako policejního orgánu vyhodnocena jako v rozporu se zákonem. Uvedená SMS komunikace se však jeví jako nekompletní, kdy sám žalobce uvádí, jedná se o její část, která může být vytržena z kontextu a především nijak nepodporuje tvrzení, že mobilní telefon byl žalobcem pronesen s vědomím por. Mgr. T. B. nebo po domluvě s oddělením prevence a stížností žalované. Podaná stížnost se neshoduje s dostupnými důkazními prostředky - úředními záznamy por. Mgr. T. B. a s úředními záznamy o podání vysvětlení, zejména L. W. a žalobce, učiněných policejnímu orgánu GIBS podle ust. § 158 odst. 6 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), které byly učiněny po řádném poučení. Po komplexním posouzení všech důkazních prostředků žalovaná nadále spatřuje motiv žalobce v cíleném poukázání na laxnost příslušníků žalované pronesením nepovoleného předmětu, kdy chtěl následným vyjednáváním docílit přemístění do Vazební věznice Praha Ruzyně. Uložené tresty žalovaná shledala úměrné závažnosti žalobcova provinění.

Obsah žaloby

14. Žalobce v prvním žalobním bodu namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu, že nebyl náležitě zjištěn skutečný stav věci. Blíže k tomu uvedl, že provedené důkazy nebyly řádně vyhodnoceny, a to zejména ve vztahu k zásadní okolnosti existence či neexistence předchozí dohody žalobce s por. B. Tvrzení por. B. o neexistenci předchozí dohody a obsah podání vysvětlení žalobce a L. W. ze září 2023, kde o takové dohodě nic neuvedli, je vysvětlitelné tím, že by bylo poukázáno na překročení pravomocí por. B. Žalobce v této souvislosti zpochybnil autentičnost úředního záznamu ze dne 23. 6. 2023, poukázal na časovou prodlevu mezi záznamem o kázeňském přestupku ze dne 26. 1. 2024 a úředním záznamem ze dne 23. 6. 2023, má za to, že při neexistenci prvotní dohody by prodleva byla těžko vysvětlitelná. K zpochybnění autentičnosti úředního záznamu ze dne 23. 6. 2023 upozornil i na časovou prodlevu k vyzvání k vydání mobilního telefonu, tj. mezi 22. 6. 2023 a 28. 6. 2023. Žalobce namítl, že tvrzení por. B. vyvrací sms korespondence mezi ním a L. W., kdy komunikace probíhala po řadu měsíců, a to jak před datem 22. 6. 2023, tak po tomto datu, přičemž pokud by neexistovala předchozí dohoda, choval by se por. B. ve vztahu k žalobci a L. W. jinak. Navíc je ze sms komunikace zřejmé, že žalobce byl pro pr. B. zdrojem informací a je zřejmé, že se textové zprávy týkaly i zdravotní eskorty. Kromě toho por. B. komunikoval s L. W. i telefonicky, a to i ohledně záležitosti, která je předmětem kázeňského řízení. K tomu měla být L. W. vyslechnuta, v úvahu přichází i výslech J. K. Žalobce namítl nelogičnost motivace k jednání, která je mu připisována. Je zřejmé, že žalobce neuskutečnil jednání proto, aby si opatřil telefon, ale nepochybně čekal, že mu toto jednání přinese nějaký benefit. Za situace, kdy s por. B. vedli s L. W. velmi přátelskou komunikaci, by logicky o tomto jednání předem por. B. řekl, minimálně pro případ, že by byl odhalen. O nějakém vyjednávání a taktizování ze strany

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

žalobce ovšem nevypovídá ani por. B. a je zřejmé, že zde dohoda byla. Pokud by nebyla, těžko by žalobce a L. W. tak ochotně vypovídali před orgány GIBS.

15. V druhém žalobním bodu žalobce namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí z hlediska uloženého trestu. Blíže k tomu uvedl, že trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 10 dnů nepodmíněně je mimo jiné opřen o argument, že žalobce byl 12 x kázeňsky odměněn a 1 x kázeňsky trestán. Jde o nesprávné údaje, neboť v předmětné době měl žalobce vykazováno 13 kázeňských odměn a žádný kázeňský trest, neboť k zahlazeným kázeňským trestům nelze přihlížet. I zde tedy napadené rozhodnutí spočívá na nesprávně zjištěném skutečném stavu.
16. Žalobce závěrem namítl, že obě rozhodnutí, napadené i prvostupňové, se vypořádala s námitkami žalobce jen velmi formálně a s cílem chránit por. B., který, pokud by se ukázala pravdivost tvrzení žalobce, by vážným způsobem porušil své povinnosti. Dle žalobce vzhledem k pravdivosti jeho skutkové verze nemůže jít po subjektivní i objektivní stránce o kázeňský přestupek. Na druhé straně prokázání předchozí dohody nechrání žalobce absolutně, neboť by se nepochybně v tomto případě podílel na jednání por. B. a bylo by proto nutné posoudit, ovšem ve vztahu k jinak koncipovanému skutku, jak toto jednání posuzovat po právní stránce.
17. Žalobce navrhl, aby soud vedle zrušení napadeného rozhodnutí zrušil i rozhodnutí prvostupňové.
18. V doplnění žaloby došlém soudu dne 4. 10. 2024 žalobce namítl, že má za to, že správní spis, jak byl předložen jeho právnímu zástupci žalovanou, není kompletní.

Vyjádření žalované k podané žalobě

19. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná odkázala na napadené rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
20. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaná uvedla, že součástí spisové dokumentace kázeňského řízení jsou i záznamy GIBS, která prošetřovala příslušníky eskorty ze dne 16. 6. 2023, při které došlo k vnosu telefonu žalobcem do věznice. V rámci tohoto šetření žalobce a L. W. vypovídali po řádném poučení podle trestního řádu, oba tedy věděli, že jsou povinni vypovídat pouze pravdu a nic nezamlčet, ani jeden ovšem nepoukázal na to, že by měla celá věc být domluvena s por. Mgr. T. B. jako policejním orgánem, Oddělení prevence a stížností (OPaS). S verzí předchozí domluvy přišli až v rámci kázeňského řízení za účelem vyvinění žalobce z kázeňského přestupku. Z tohoto důvodu byla v rámci kázeňského řízení považována jejich tvrzení za nedůvěryhodná. Z provedených důkazů vyplynulo, že žalobce svým počinem sledoval dosažení přemístění do Věznice Praha Ruzyně, kde shánějí automechanika. To korespondovalo i s jeho vyjádřením podaným u OPaS, kde si následně po výzvě k vydání telefonu kladl podmínky. Žalovaná doplnila, že žalobce měl osobní konflikt s dalším odsouzeným na pracovišti, domníval se, že přeřazením do jiné věznice by se nepohodlného spolupracovníka zbavil. K tomu by hypoteticky mohlo skutečně dojít z důvodu ochrany žalobcovy bezpečnosti po nahlášení závadného jednání.
21. Podle žalované por. Mgr. T. B. neměl na rozdíl od žalobce žádnou motivaci k popsání jednání, por. B., služebně zařazen na pozici pověřený orgán žalované, ve smyslu ust. § 12 odst. 2 písm. c) trestního řádu na Oddělení prevence a stížností, tedy jako orgán činný v trestním řízení, má mj. v náplni práce, resp. služby odhalování a rozkrývání možné delikttní činnosti v rámci věznice (jak ze strany odsouzených a obviněných, tak ze strany

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

příslušníků a zaměstnanců), nemá motivaci k tomu, aby si rozšiřoval agendu další „uměle vytvořenou“ trestnou činností k vyšetřování, čímž by se navíc dopustil překročení své pravomoci a sám se vystavil možnému vyšetřování ze strany GIBS a trestněprávnímu postihu.

22. Žalovaná vysvětlila komunikaci mezi por. Mgr. T. B. a L. W. tím, že žalobce pro něj dělal v několika jiných kauzách tzv. „informátora“, komunikace je, pokud možno, vedena s prostředníkem, aby nedošlo k odhalení informátora mezi odsouzenými. K obsahu sms žalovaná uvedla, že z nich nevyplývá jakékoliv zapojení por. B. do vnesení telefonu do věznice v kázeňském řízení, vysvětlila kontext některých sms. Časovou prodlevu mezi služebním záznamem ze dne 23. 6. 2023 a záznamem o kázeňském přestupku ze dne 26. 1. 2024 žalovaná vysvětlila úvodním vyšetřováním GIBS, která žalobcovu věc předala kriminální polici s podezřením na spáchání trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, přičemž až když se por. B. dozvěděl, že podezření ze spáchání trestného činu žalobcem bude ze strany kriminální policie odloženo a že předmětné vyšetřování nepřinese žádné další poznatky a důkazy, sepsal záznam o kázeňském přestupku a bylo zahájeno kázeňské řízení, a to i s ohledem na běžící jednoletou promlčecí lhůtu případného kázeňského potrestání.
23. K druhému žalobnímu bodu žalovaná uvedla, že žalobce měl v době rozhodování o kázeňském trestu skutečně evidováno 13 odměn a předchozí kázeňský trest byl zahrazen, nicméně tato skutečnost by neměla na druh ani výši trestu žádný vliv, a to vzhledem k tomu o jak závažné provinění se jedná, a vzhledem k celkovému množství odměn. Dle žalované druh a výše trestu plně odpovídají § 56 vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů (dál jen „vyhláška č. 345/1999 Sb.“).
24. Nad rámec pak žalovaná k prokázání nekredibility žalobce a jeho tvrzení předložila soudu rozsudek Okresního soudu v Pardubicích ze dne 26. 5. 2020, č.j. 2 T 195/2019 a usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 1. 2021, č.j. 14 To 436/2020-412, kterými byl žalobce pravomocně odsouzen za křivé obvinění, kterého se dopustil vůči příslušníku Věznice Pardubice. Žalobce tehdy podal proti poškozenému příslušníkovi podnět GIBS a následně několikrát uvedl ve svých výpovědích před zaměstnanci věznice i zaměstnanci GIBS, že poškozený příslušník měl v pravidelných intervalech vnášet od družky žalobce do věznice mobilní telefony, které měl žalobci předávat, a ten je měl následně prodávat spoluvězňům. Z vyšetřování GIBS a následného soudního procesu s žalovaným v této věci vyplynulo, že i tehdy byla motivací žalobce snaha o přeražení do jiné věznice v blízkosti bydliště jeho tehdejší družky, a že žalobce svým jednáním tehdy docílil svého, a do jiné věznice skutečně přeražen byl. Žalovaná poukázala i na to, že stejně jako i v tomto případě, byla tehdejší družka žalobce, která křivě svědčila, osobou s trestní minulostí.

Rozhodnutí správních soudů o posuzované věci

25. Městský soud v Praze provedl ve věci dne 5. 2. 2025 jednání a vyhlásil rozsudek č.j. 6 A 65/2024-47, v němž žalobu zamítl. Uvedený rozsudek Městského soudu v Praze byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2025 č.j. 5 As 42/2025-41. Nejvyšší správní soud shledal vadu soudního řízení, neboť Městský soud v Praze nezjistil žalobcův zájem na ústním projednání věci a na osobní účasti na jednání, neumožnil mu reálnou účast na jednání a věc projednal v nepřítomnosti žalobce, pouze za účasti předvolaného zástupce

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

žalobce a žalované. Bylo tak porušeno procesní právo žalobce osobně se zúčastnit soudního jednání.

Jednání před Městským soudem v Praze

26. Při jednání konaném před Městským soudem v Praze dne 20. 11. 2025 soud zajistil žalobcovu účast prostřednictvím videokonference, v jednací síni pak byl osobně přítomen zástupce žalobce a pověřená zaměstnankyně žalované.
27. Zástupce žalobce při jednání setrval na žalobě, odkázal na ni a shrnul její podstatný obsah. Mimo jiné namítl neautentičnost vyhotovení čestného prohlášení L. W. založeného ve správním spisu, k tomu soudu předložil originál čestného prohlášení a upozornil na rozdíly mezi oběma dokumenty, kdy na vyhotovení založeném ve správním spisu je zakrytá ověřovací doložka a je patrná manipulace s podpisem L. W., přičemž dle jeho názoru důvodem může být příprava následného zpochybnění čestného prohlášení žalovanou. Rovněž namítl neúplnost dokumentace zaslané původně žalovanou v reakci na žalobcovu žádost o kopii správního spisu, k tomu soudu předložil složku obsahující původní dokumentaci a pro srovnání také složku obsahující doplněnou dokumentaci, kterou žalovaná poskytla po vznesení námítky neúplnosti dokumentace původní. Uvedl, že původně zaslaná složka mimo jiné neobsahovala čestná prohlášení L. W. a J. K. Zástupce žalobce dále navrhl, aby soud provedl výslech svědkyně L. W., a aby opatřil a provedl k důkazům metodický pokyn žalované k prokázání, že v žalobcově případě nebyl dodržen standardní postup řešení mimořádné události a šetření kázeňského přestupku. Namítl také, že dle výslovného odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná nepřihlédla k žalobcem doložené komunikaci sms a k čestným prohlášením.
28. Žalobce při jednání zopakoval a rozvedl námítky vznesené jeho právním zástupcem, namítl, že šetření události proběhlo u žalované nestandardně, obvyklé je okamžitě hledat a zabavit mobilní telefon a izolovat jeho držitele. Prodlení v šetření žalobcova případu svědčí o zapojení por. B. Dále upozornil na odlišnosti v osobou verzích čestného prohlášení L. W., je zřejmé, že ve spisu je založený pouze ofocený scan s překrytým razítkem a jinde umístěným podpisem, žalovaná takto postupovala z důvodu, který již uvedl právní zástupce. Dále žalobce namítl, že žalovaná nevzala v potaz výpis sms, nezjišťovala důvod dvacetiminutového telefonátu mezi L. W. a por. B. dne 21. 6. 2023, nepřihlédla k telefonátům mezi L. W. a žalobcem. Právě z nich ovšem vyplývá zapojení por. B. Namítl také, že v původně poskytnuté kopii správního spisu chybělo šest nebo osm stránek, teprve po vznesení výhrady žalovaná poskytla dokumentaci obsahující již i předmětná čestná prohlášení.
29. Žalovaná při jednání setrvala na svém stanovisku.
30. Soud při jednání doplnil dokazování listinným důkazem shodně označeným oběma účastníky řízení, a to Osobní kartou odsouzeného včetně seznamu udělených kázeňských odměn a trestů. Dále soud doplnil dokazování důkazy předloženými zástupcem žalobce, a to originálem čestného prohlášení L. W. a složkami obsahujícími kopii správního spisu z 19. 6. 2024 a z 20. 9. 2024. Z těchto důkazů soud zjistil, že čestná prohlášení nejsou totožná co do opatření podpisem a ověřovací doložkou, text samotný totožný je; a že ve složce ze dne 19. 6. 2024 absentují na rozdíl od složky ze dne 20. 9. 2024 kopie některých dokumentů včetně čestného prohlášení L. W. a J. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

31. Další účastníky navržené důkazy soud při jednání neprovedl z důvodu nadbytečnosti. Soud má za to, že skutkový stav věci byl náležitě zjištěn již na základě důkazů provedených správními orgány v průběhu správního řízení a zdokumentovaných ve správním spise. K tomu je nutno dodat, že při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud nutně vycházel z obsahu správního spisu, neboť jeho povinností bylo mj. posoudit, zda skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je se správním spisem v souladu a zda v něm má oporu (ust. § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“).
32. Podrobněji k tomu soud uvádí, že neprovedl žalobcem navržený důkaz nahrávkami telefonických rozhovorů žalobce s L. W. za období od 26. 4. 2023 do 31. 8. 2023. Dle přesvědčení soudu je k prokázání skutkového stavu týkajícího se komunikace mezi žalobcem a L. W. dostačující vycházet především z úředního záznamu GIBS ze dne 3. 8. 2023, v němž je shrnut podstatný obsah tzv. „zájmových“ hovorů mezi žalobcem a L. W. ze dne 16. 6. 2023, a dále z úředního záznamu žalované ze dne 22. 4. 2024, v němž je shrnut podstatný obsah tzv. „zájmových“ hovorů ze dnů 15. 6. 2023 až 28. 6. 2023, a to ve spojení s ostatními listinami založenými ve správním spisu. Soud doplňuje, že žalobce obsah samotných úředních záznamů (autentičnost, pravdivost shrnutí obsahu telefonátů) nijak konkrétně nezpochybnil, pouze namítl, že vyhodnocení žalované je zkreslující a nedostačující. Za této situace soud nepovažoval za potřebné důkaz provádět.
33. Soud nepřistoupil ani k provedení důkazu výsledkem svědkyně L. W., jejíž svědeckou výpověď žalobce navrhl k prokázání skutečnosti, že por. Mgr. T. B. se svědkyní komunikoval telefonicky mimo jiné i ohledně záležitosti, která je předmětem kázeňského řízení. K tomu soud uvádí, že shledal, že žalovaná své rozhodnutí opřela o celou řadu důkazů, které si navzájem neodporují a prokazují relevantní skutkový stav bez důvodných pochybností; shledala-li žalovaná nevěrohodnost určitých důkazů, řádně a logicky to v napadeném rozhodnutí odůvodnila. Vzhledem k míře, jak byl ve správním řízení skutkový stav prokázán, soud považuje doplnění dokazování výsledkem označené svědkyně za nadbytečné. Soud zde zdůrazňuje, že v průběhu správního řízení žalobce důkaz výsledkem svědkyně nenavrhl, žalovaná tedy nijak nepochybila, pokud v řízení její výslech neprovedla.
34. Soud neprovedl ani důkaz metodickým pokynem žalované popisujícím procesní postupy při řešení podezření na držení nepovoleného předmětu a při šetření kázeňských přestupků. Soud má za to, že i kdyby byl postup žalované (především žalobcem namítaná časová prodleva mezi oznámením o držení mobilního telefonu žalobcem a jeho vydáním, a následně zahájením kázeňského řízení) odchylný od postupů stanovených metodickým pokynem žalované, nemá to vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a nesvědčí to o vyvinění žalobce z odpovědnosti za kázeňský přestupek. Proto soud považuje provádění označeného důkazu za nadbytečné.
35. Pro úplnost pak městský soud uvádí, že žalobce v žalobě navrhl i provedení jiných než v přechodících odstavcích tohoto rozsudku zmíněných listinných důkazů, nicméně soud ověřil, že předmětné listiny navržené žalobcem k důkazům jsou součástí správního spisu, tudíž nejsou předmětem dokazování při jednání před soudem.
36. Za nadbytečné pak soud považuje i důkazy označené žalovanou, tj. rozsudky Okresního soudu v Pardubicích a Krajského soudu v Hradci Králové, jimiž žalovaná mínila poukázat

na nekredibilitu žalobce a jeho tvrzení. Soud má za to, že zákonnost napadeného rozhodnutí lze posoudit i bez provedení těchto důkazů.

Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

37. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
38. Žaloba není důvodná.
39. Úprava povinností vězně je obsažena zejména v zákonu č. 169/1999 Sb.
40. Podle ust. § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb. je odsouzeným zakázáno vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví.
41. Podle § 8 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 345/1999 Sb. během pobytu v nástupním oddělení, jehož délka se určuje individuálně a zpravidla nepřevyší dva týdny, se odsouzený podrobně seznamuje s obsahem zákona, této vyhlášky, vnitřního řádu a s prostředím, ve kterém bude trest vykonávat.
42. Podle ust. § 46 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb. kázeňským přestupkem je zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu.
43. Podle ust. § 46 odst. 3 písm. g) zákona č. 169/1999 Sb. je kázeňským trestem celodenní umístění do uzavřeného oddílu až na 20 dnů.
44. Podle ust. § 46 odst. 3 písm. e) zákona č. 169/1999 Sb. je kázeňským trestem propadnutí věci.
45. Podle ust. § 47 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb. lze kázeňský trest uložit, jen jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Před uložením kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se vyjádřil ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a důkazům o nich. Může uvádět okolnosti, které jeho vinu vyvracejí nebo zmírňují a na podporu svých tvrzení navrhopat provedení dalších důkazů sloužících k jeho obhajobě.
46. Podle ust. § 47 odst. 2 zákona č. 169/1999 Sb. ložený kázeňský trest musí být úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a musí být v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu. Za kázeňský přestupek lze uložit jen jeden kázeňský trest. Trest propadnutí věci lze uložit i vedle jiného kázeňského trestu.
47. Podle ust. § 58 odst. 3 vyhlášky č. 345/1999 Sb. v řízení o kázeňském přestupku je důkazním prostředkem vše, co může přispět k objasnění skutku, zejména vlastní zjištění zaměstnance Vězeňské služby, výpovědi odsouzených a jiných osob, věci, listiny a ohledání. Důkazy musí být označeny konkrétně, a to takovým způsobem, aby je bylo možno prověřit. Jsou-li důkazním prostředkem výpovědi svědků, uvede se stručný obsah

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

jejich výpovědí s jejich vlastnoručním podpisem. Doznání odsouzeného nezbavuje příslušného zaměstnance Vězeňské služby povinnosti přezkoumat a dostupnými prostředky prověřit všechny okolnosti skutku.

48. Podle ust. § 58 odst. 5 vyhlášky č. 345/1999 Sb. kázeňský trest lze uložit, je-li vina odsouzeného prokázána. Při rozhodování o uložení kázeňského trestu je zaměstnanec Vězeňské služby povinen přihlídnout zejména k závažnosti kázeňského přestupku a okolnostem, za nichž byl spáchán, jakož i k dosavadnímu chování odsouzeného. Kázeňský přestupek lze řešit též výchovným pohovorem bez uložení kázeňského trestu; tato skutečnost se vyznačí v záznamu o kázeňském přestupku. Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu se vydává písemně a musí kromě výroku a odůvodnění obsahovat i poučení o oprávněm prostředku. Odsouzený potvrdí oznámení rozhodnutí podpisem. Odmítne-li, postupuje se obdobně, jako když odsouzený odmítne podepsat své vyjádření.
49. Podle § 56 vyhlášky č. 345/1999 Sb. při udělování odměn a ukládání trestů musí být respektovány pedagogické zásady, jejichž aplikace posiluje výchovný účinek udělené odměny nebo uložení kázeňského trestu, a to zejména zásady individualizace, přiměřenosti, stupňování, důslednosti a spravedlivosti.
50. Městský soud v Praze k právní úpravě kázeňské odpovědnosti a kázeňských trestů při výkonu trestu odnětí svobody poznamenává, že na kázeňské řízení s odsouzenými ve výkonu trestu odnětí svobody se nevztahuje zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (ust. § 76 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb.). Jelikož ale úprava tohoto zákona není úplná, je nutné použít přiměřeně i základní ustanovení o rozhodnutí ve správním řádu v § 68 a § 69. To ale neznamená, že na rozhodnutí o kázeňských trestech lze klást stejné nároky, jako na odůvodnění jiných správních rozhodnutí. Smyslem a účelem rozhodování o kázeňských trestech je rychlost a neformálnost rozhodování, což přispívá k udržení pořádku a bezpečnosti ve věznicích (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2021, č.j. 4 As 133/2021-34, bod 14, či ze dne 31. 3. 2022, č.j. 4 As 303/2021-35, bod 26, též usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 12. 2015, sp. zn. III. ÚS 1480/15 či ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. I. ÚS 1785/08). O kázeňských trestech proto lze rozhodovat neformálně, rozhodnutí mohou být stručnější, vždy ale se zachováním alespoň popisu skutku, uvedením právních důvodů rozhodnutí, které zahrnuje i reakci na námitky odsouzeného (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2022, č.j. 3 As 307/2020-44, bod 15, nebo ze dne 29. 6. 2022, č.j. 10 As 137/2022-33, bod 8).
51. Z tohoto pohledu se soud zabýval předloženou věcí.
52. K prvnímu žalobnímu bodu městský soud uvádí, že se neztotožnil s námitkou žalobce, kterou žalované vytýká, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně nebo neúplně zjištěného skutkového stavu. V ust. § 47 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb. je zakotvena povinnost správního orgánu ukládat kázeňské tresty pouze za splnění dvou podmínek, konkrétně náležitého objasnění okolností kázeňského přestupku a prokázání viny odsouzeného.
53. Mezi stranami je nesporné, že žalobce měl u sebe zakázaný předmět, který do objektu věznice úmyslně pronesl. Jednalo se o předmět, který by mohl být použit k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo který by svou povahou mohl narušovat pořádek. Žalobce si byl vědom, že takový předmět nesmí přechovávat. Jelikož je odsouzeným zakázáno přechovávání takových předmětů, došlo tím k porušení povinnosti stanovené v § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

54. Jednání, které bylo žalobci kladeno za vinu, jakož i žalobcův motiv k jeho jednání, byly prokázány více důkazními prostředky, které byly ve shodě a nevykazovaly žádné rozpory: šlo zejména o úřední záznam z 23. 6. 2023, úřední záznam z 28. 6. 2023, záznamy ze šetření ze strany GIBS, která prošetřovala příslušníky předmětné eskorty ze dne 16. 6. 2023, úřední záznamy GIBS ze dne 3. 8. 2023 a 4. 9. 2023, výpovědi žalobce a L. W. učiněné před GIBS v rámci podání vysvětlení při postupu před zahájením trestního stíhání dne 5. 9. 2023 a 6. 9. 2023, úřední záznam o vyhodnocování telefonických hovorů ze dne 22. 4. 2024. Ze všech okolností zaznamenaných v těchto listinách žalovaná správně shledala, že se žalobce dopustil skutku, který mu byl vytčen v prvostupňovém rozhodnutí, tedy že dne 16. 6. 2023 během vyšetření v civilním zdravotnickém zařízení vyzvedl v nestřeženém okamžiku mobilní telefon ukrytý na toaletě, který zde po předchozí domluvě umístila L. W., ten následně u sebe ukryl a pronesl do objektu žalované a ukryl ho, to vše z důvodu poukázání na laxní přístup příslušníků eskorty a dosažení přeložení do jiné věznice. Listinné důkazy na zjištění skutkového stavu shodně ukazují.
55. Novou skutkovou verzi, tj. že žalobce jednal s vědomím pověřeného orgánu žalované (zaměstnance oddělení prevence a stížností žalované) žalobce předestřel až po zahájení kázeňského řízení žalovanou přibližně po půl roce od šetření GIBS a žalované, byť mu nic nebránilo v tom, aby ji sdělil přímo příslušníkům GIBS. K prokázání své nové skutkové verze žalobce označil přepisy sms zpráv mezi por. Mgr. T. B. a L. W., z nich však žádná indicie o tom, že by měl jmenovaný povědomí o žalobcově jednání, neplyne. Dále označil výpisy telefonních hovorů mezi ním a L. W. v období od 26. 4. 2023 do 31. 8. 2023, tyto však dle přesvědčení soudu není třeba obstarávat, když telefonní hovory byly prověřeny GIBS, což je orgán nestranný, který nemá zájem na výsledku předmětného šetření, přičemž GIBS povědomí por. Mgr. T. B. o žalobcově jednání nezjistil. K tomu je ve správním spisu založen mimo jiné záznam GIBS ze dne 3. 8. 2023 (s obsahem tzv. zájmových hovorů červnu 2023), jakož i záznam žalované ze dne 22. 4. 2024 (taktéž s obsahem tzv. zájmových hovorů červnu 2023, prověřované období květen až červen 2023), a nevyplývá z nich povědomí por. Mgr. T. B. o žalobcově jednání.
56. Jedinými listinami, které podporovaly žalobcovu novou skutkovou verzi, tak zůstala čestná prohlášení žalobcovy družky L. W. a jejího kamaráda J. K. ze dne 18. 4. 2024, tyto však žalovaná správně vyhodnotila jako nevěrohodné, když jejich obsah porovnála s obsahem ostatních listin, a to včetně výpovědi samotné L. W. při podání vysvětlení GIBS dne 6. 9. 2023. Městský soud k tomu doplňuje, že vyhotovení čestného prohlášení L. W. ve správním spisu sice vykazuje odlišnosti od originálu předloženého žalobcem, obsah čestného prohlášení je však totožný a žalovaná proto nepochybila, když vycházela z vyhotovení založeného ve správním spisu a nikoli z originálu. Námitka, že to byla právě žalovaná, která s čestným prohlášením manipulovala, není nijak osvědčena. Jak se stalo, že ve spisu je založen odlišný dokument, není pro hodnocení předmětného důkazu ani rozhodující, neboť podstatné je porovnání obsahu tohoto v řízení osamoceného důkazu s dalšími důkazními prostředky. Stejně tak námitka pochybení žalované při poskytnutí kopie správního spisu žalobci nemá dle přesvědčení soudu vliv na posouzení, zda žalovaná řádně zjistila skutkový stav. Pochybení bylo později napraveno a listiny, které v dokumentaci poskytnuté žalobci dne 19. 6. 2024 chyběly, mu byly dne 20. 9. 2024 řádně poskytnuty. Naznačuje-li žalobce, že oba nedostatky byly záměrem žalované, která v průběhu správního řízení účelově zamýšlela zatajit nebo znevěrohodnit předmětná čestná prohlášení, je třeba přihlídnout k tomu, že obě čestná prohlášení jsou řádně žurnalizovanou součástí správního spisu, a jak správní orgán 1. stupně v prvostupňovém

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

rozhodnutí, tak žalovaná v rozhodnutí napadeném, je výslovně vzaly v potaz a vyhodnotily jejich obsah v souvislosti s ostatními provedenými důkazy. S ohledem na skutečnost, že správní orgány k předmětným listinám přihlédly a posoudily je, což jednoznačně vyplývá z obou přezkoumávaných rozhodnutí, považuje soud spekulaci žalobce za nepřesvědčivou. V této souvislosti soud odmítá žalobní námitku, že žalovaná nepřihlédla k doložené sms komunikaci a čestným prohlášením L. W. a J. K. V napadeném rozhodnutí žalovaná uvedla, že k odkazovaným důkazům přihlédla, pouze je ve vztahu k ostatním důkazům vyhodnotila jako důkazní prostředky, které nejsou rozhodující. Rovněž správní orgán 1. stupně vzal předmětnou sms komunikaci a čestná prohlášení v potaz, když dospěl k závěru, že při konfrontaci s ostatními důkazy a zjištěními uvedené důkazy nijak nevysvětlily a neospravedlnily žalobcovo jednání. Hodnocení důkazů, jak je provedla žalovaná, soud považuje za správné, logické a pro náležité zjištění skutkového stavu plně dostačující. Městský soud tak shrnuje, že žalovaná hodnotila provedené důkazy řádným způsobem, hodnotila je jednotlivě i ve vzájemném souhrnu, a soud shledal, že zjištěný skutkový stav v nich má oporu a nevykazuje žádné nejasnosti.

57. K důkaznímu řízení Městský soud v Praze ještě doplňuje, že ze správního spisu lze dovodit, že žalobce ve správním řízení před vydáním prvostupňového rozhodnutí mimo zmíněné sms komunikace nenavrhoval jiné důkazy. Ve stížnosti proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce navrhl výpisy telefonních hovorů za květen, červen 2023 mezi žalobcem a L. W., úřední záznam o vydání věci ze dne 28. 6. 2023, výpis části sms komunikace por. B. s L. W., jako podpůrné důkazy k předmětným čestným prohlášením. Uvedené ovšem měl k dispozici jak správní orgán 1. stupně již při vydání prvostupňového rozhodnutí, tak žalovaná, a soud opakuje, že oba správní orgány z předmětných důkazů a vycházely a shledaly, že neobsahují nic, co by svědčilo o povědomí por. B. o žalobcově jednání. Komunikaci por. B. s L. W. pak žalovaná vysvětlila skutečností, že žalobce byl ve věznici informátorem a L. W. prostředníkem, což je běžný postup k zabránění odhalení informátora mezi odsouzenými. Městský soud v Praze shledal, že uvedené vysvětlení má v obsahu sms komunikace oporu. Časovou prodlevu několika dní mezi oznámením o držení mobilního telefonu žalobcem a jeho vydáním žalovaná vysvětlila nutností postupně působit na žalobce k dobrovolné součinnosti při vydání. Časovou prodlevu několika měsíců mezi oznámením o držení mobilního telefonu a zahájením kázeňského řízení žalovaná vysvětlila potřebou vyčkat na výsledky šetření GIBS. Taková vysvětlení soud považuje za logická a mající oporu ve správním spisu. Uvedené prodlevy proto soud nepovažuje za skutečnosti, které by byly způsobilé podpořit pravdivost žalobcovy nové skutkové verze.
58. Lze tak mít za to, že žalovaná se s tvrzeními žalobce v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádala a nepochybila, když nové skutkové verzi předestřené žalobcem neuvěřila.
59. Pokud jde o žalobcovo zavinění, městský soud má ve shodě s žalovanou za to, že subjektivní stránka kázeňského přestupku byla nade vší pochybnost prokázána. Žalobce jednal v přímém úmyslu, přestože si byl jednání v rozporu s právními předpisy vědom. Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani to, že žalobce ke svému jednání využil pochybení eskortních zaměstnanců žalované. Tvrzení o povědomí zaměstnance oddělení prevence a stížností, jímž žalobce nově argumentoval až po zahájení kárného řízení, žalovaná správně vyhodnotila jako nevěrohodné. Žalovaná tak o naplnění subjektivní stránky přestupku uvažila zcela dostatečně a řádně, zohlednila veškeré okolnosti případu.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

60. Ze všech uvedených důvodů proto považuje městský soud námitky uplatněné v prvním žalobním bodu za nedůvodné.
61. V druhém žalobním bodu žalobce namítal nesprávné zohlednění okolností rozhodných pro uvážení o uložení trestu celodenního umístění do uzavřeného oddílu na 10 dnů nepodmíněně.
62. Městský soud v Praze k tomu nejprve poznamenává, že skutečnost, že odsouzený své námitky výslovně neuvede ve stížnosti proti rozhodnutí o kázeňském přestupku, ač tak učinit mohl, jej nezavazuje možnosti, aby tyto námitky uvedl v rámci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (srovnej: usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č.j. 7 Afs 54/2007-62, publikované pod č. 1472/2008 Sb. NSS). Přesto je však namístě zohlednit, že žalobce v podané stížnosti ohledně uloženého trestu ničeho nenamítl. Není pak pochybením žalované, pokud se v napadeném rozhodnutí přiměřenosti zvoleného trestu výslovně nezabývala a nekorigovala nepřesné konstatování správního orgánu 1. stupně o počtu žalobci udělených odměn a uložených trestů. K tomu soud dodává, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č.j. 5 Afs 16/2003-56, publikováno pod č. 534/2005 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007, č.j. 4 As 48/2007-80). Z tohoto pohledu proto není vadou, nekomentuje-li nadřízený správní orgán veškeré postupy, úvahy a právní názory správního orgánu 1. stupně v případě, že nejsou účastníkem řízení v podaném opravném prostředku rozporovány.
63. S přihlédnutím k závěrům soudů (viz bod 50 výše), podle nichž je rozhodování o kázeňských přestupcích odsouzených méně formální, rozhodnutí správních orgánů o uložení trestu žalobci i přes zmíněnou nepřesnost při zohlednění předchozího žalobcova chování obstojí.
64. Městský soud uvážil zejména to, že uložený kázeňský trest je úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku, který soud shodně s žalovanou shledává závažný, a je v souladu s účelem výkonu trestu. Za dané situace se tedy odůvodnění rozhodnutí správních orgánů jeví vzhledem k okolnostem případu jako dostačující, a to zejména s ohledem na typovou závažnost kázeňského přestupku, a to i přesto, že druh uloženého trestu patří mezi nejprísňější tresty uvedené v zákoně o výkonu trestu. V posuzované věci je zřejmé, z jakých konkrétních důvodů bylo přistoupeno k uložení takto přísného trestu, a byť správní orgány k tíži žalobce nepřesně specifikovaly jeho předchozí chování, když nepřesně sečetly výpis odměn a pochval (dvanáct místo třinácti) a nesprávně zohlednily jeden již zahlazený kázeňský trest, městský soud je toho názoru, že nelze příslušnou úvahu o ukládání trestu bagatelizovat do roviny pouhého sčítání polehčujících a odečítání přitěžujících okolností jakožto „plusů a mínusů“ bez zohlednění širšího kontextu. V návaznosti na to městský soud konstatuje, že žalovaná uložila trest v zákonném rozmezí, uložení trestu dostatečně zdůvodnila a přihlédla ke všem zákonným hlediskům, čímž dostatečně naplnila zákonné a judikatorní požadavky pro ukládání kázeňských trestů při výkonu trestu odnětí svobody.
65. Městský soud tedy konstatuje, že namítaná odchylka v součtu odměn a trestů nemá vliv na druh nebo výši zvoleného kázeňského trestu a změnu či snížení trestu neodůvodňuje.
66. K námitce nekompletnosti správního spisu městský soud uvádí, že obsah spisu předloženého žalovanou soudu žádné pochybnosti o průběhu shromažďování podkladů a

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

zjištěných skutkových okolnostech nevyvolává. Spis je z čistě administrativního hlediska veden formálně bezchybně; je řádně žurnalizován dle chronologického pořadí. Soud tak nemá žádný důvod pochybovat, že listiny, které jsou ve správním spisu založeny, představují kompletní dokumentaci. Pokud žalovaná pochybila, když k žádosti žalobce zaslala neúplnou kopii správního spisu, pak uvedené bylo napraveno a nezpůsobilo žádné porušení práva žalobce na spravedlivé správní řízení, ani to nemělo vliv na závěry rozhodnutí ve věci samé. Odlišnost obou verzí čestného prohlášení rovněž dle přesvědčení soudu nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, když, jak soud již uvedl výše, obsahově jsou obě verze totožné, žalobce proti obsahu nic nenamítá, a není ani postaveno najisto, že by za namítanou odlišnost nesla odpovědnost právě žalovaná. Uvedené námitky tak nepřesvědčily soud důvodnosti podané žaloby, když nemají žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

67. Městský soud v Praze tak uzavírá, že žalobce se svými námitkami neuspěl. Městský soud v Praze proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
68. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 20. listopadu 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.